

*Kolláth György*

**Tisztelt Szerkesztőség! Kedves Veress Jenő Úr!**

Köszönöm, hogy személyemet és írásomat **/Átcímkezve, 2007.11.17/** figyelemre méltatta. Sajnálatos azonban, hogy elmulasztotta házon - saját szerkesztőségén - belül azt a körültekintést, ami igazolta volna: én a cikket az Ön főszerkesztőjének napokkal az ügyvédi közreműködésem, sőt az erre szóló felkérésem előtt küldtem el, és semmiféle befolyásom nem volt arra, hogy az mikor jelenik meg. Az idő tájt Kovács Ágnes ügyében már többször megszólaltam. Ezért is kaphattam a hangsúlyozottan objektivitást megkövetelő felkérést. A MACS, a világ egyik legjobb anti-dopping szervezete ezt megengedheti magának.

A valóban szerencsétlen időbeni egybeesés - cikk-kiadás és fegyelmi tárgyalás - önhibámon kívül alakulhatott ki: érte a szerkesztőséget sem lehet hibáztatni. Ugyanakkor, a Népszava – azon belül Ön is - számos alkalommal kért és kapott tőlem független, tárgyilagos szakmai nyilatkozatot, gyakran a legkényesebb politikai-jogi témában, mindig mentesen a hazabeszéléstől. Olyankor szóba nem került: milyen mezben játszom.

Talán elkerülte a figyelmét ennél az esetnél egy kulcsmondat. Arra a kérdésre, vállaltam volna-e a bajnoknő jogi képviselőjét, így feleltem: etikailag vállalhatatlan ügyben ügyvédként soha, semmikor nem járok el. Ennek az ügynek épp' az a sajátossága, hogy a legtöbben a személyünket támadták, de egy józan, hihető szavuk nem volt érveinkhez, bizonyítékainkhoz.

Kérem Önt és az Olvasót, ne azt nézze, ki mondta, hanem azt, hogy mit mond(t)unk. A címkézést pedig hagyjuk meg azoknak, akiknek nincs más eszközük.

**Tisztelettel köszönti: Kolláth György ügyvéd, sportjog oktató (jó így?)**